

mentar-ho i premiar-ho amb concursos, premis, pensions... estimul. Paral·lelament és necessari senyalar els inconvenients, els perills del biberó per a que, en cas necessari, sigui sempre preferida la dida o la forma mixta.

Es clar que la dida té els seus inconvenients, ja de tots coneguts, però és que el biberó no els té majors? La seva popularitat va creixent i és amenaçadora; hi ajuda el perfeccionament de les preparacions industrials de lleteria i altres productes dietètics del que el nen n'ha tret un profit tan sols mitjà; i és que en el biberó hi ha dues coses dolentes: la llet i el procediment.

En quant a la llet, ja és sabut que, per sobre de totes les preparacions industrials, ha de preferir-se la llet de vaca, i aquesta, degut a deficiències en l'acció de qui corresponguin no ofereix a ciutat les garanties necessàries. Es per això que és fa indispensable una intensa campanya en aquest sentit, com ja s'ha fet amb èxit en altres llocs. Actualment, a la República de l'Uruguai és objecte d'una atenció preferent de les associacions mèdiques.

Després hi ha les maneres d'administrar-la. Ja he dit que, degut a aquesta excessiva popularitat del biberó, adquirida amb la benevolència de totes les classes socials, ha de contrarrestar-se amb un interès nostre a restringir-lo, però després a perfeccionar-lo.

No he d'entretenir-me indicant les regles de bona administració del biberó, sinó únicament a dir que en les obres de Puericultura, demés de proporcionar-se els mitjans, s'ha d'ensenyar: vigilar. En aquesta ensenyança i vigilància està el secret de l'èxit, a condició de ser practicada per personal apte, capacitat per aquesta funció altíssima.

Aquestes institucions de Puericultura haurien de reunir unes determinades condicions, o, si no, la seva acció serà imperfecta. Es menester que, no sols hi acudin els nens criats artificialment, per l'estímul de la llet que se'ls hi dona, sinó que també hi assisteixin (si convé, estimulats també) els criats al pit.

No han de ser sols per a infants ma'alts o amb transtorns, sinó que hi han d'assistir els nens sans a l'objecte de l'acció profilàctica (consells, pes, direcció, etc).

Finalment, i torno a insistir-hi, no han de ser de caràcter benèfic, que això n'aparta molts d'infants. L'acció contra la mortalitat infantil s'ha de fer extensiva a totes les classes socials i demés els nens tenen dret a que la Societat els proporcioni els mitjans de lluita per la vida, ja que després els ha d'exigir el compliment de tants deures.

L'acció de la Puericultura ha de comprendre totes aquelles institucions on és possible estendre la protecció al nen de pit.

Els Consultoris de Puericultura (especialment pels nens sans).

Els Guarda-infants o *crèches* (amb les millors condicions d'instal·lació possibles).

Els Asils, Restaurants maternals, Pouponnières, Cambres de lactància, etc., etc.

Té una importància capital la formació d'un cos d'infermeres especialitzades en qüestions de puericultura, i les *nurses*, així com la part de maternologia, que comprèn la propaganda amb impresos, llibres, revistes, conferències i l'Escola de Maternologia amb cursos organitzats, però tot a condició que sigui amb la senzillesa convenient, tenint en compte el públic a qui va dirigit.